

„Ragaszkodj az intellemezhez, ne térd el tőle, vigyázz reá, mert ez a te életed!” (Péld 4:13) „Szövetséget kötöttem a szememmel, hogy ne tekintsen a szüzekre.” (Jób 31:1) „A bűnösök ösvényére ne lépj, ne járd a gonoszok útján! Ne törődj vele, ne menj arra, kerülj el azt, és menj másfelé!” (Péld 4:14–15) „Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet!” (Péld 4:23) „Tagjaitokat se adjátok oda a bűn szolgálatára, hogy a gonoszság fegyvereivé legyenek! Hanem adjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek! Tagjaitokat is adjátok át az igazság fegyvereiként az Istennek!” (Róm 6:13) „A test azonban nem a paráznaságért van, hanem az Úrért, az Úr pedig a testért. ... Vagy nem tudjátok, hogy a ti testetek a Krisztus tagja? Most tehát azok, akik a Krisztus tagjai, parázna nő tagjaivá legyenek? Szó sem lehet róla! ... Kerüljétek a paráznaságot! Minden más bűn, amit elkövet az ember, kívül van a testén, de aki paráználkodik, a saját teste ellen vétkezik. ... Mert áron vétettetek meg: dicsőítétek tehát Istent testetekben.” (1Kor 6:13a–20) „Ne tévelyegjétek: Istent nem lehet megcsúfolni. Hiszen amit vet az ember, azt fogja aratni is!” (Gal 6:7) „Szükséges tehát, hogy a püspök legyen feddhetetlen, egyfeleségű férfi” (1Tim 3:2a) „Idősebb férfit ne dorgáld meg, hanem inisd mint apádat, a fiatalabbakat pedig mint öcsédet, az idősebb asszonyokat mint anyádat, a fiatalabbakat mint húgodat: teljes tisztasággal!” (1Tim 5:1–2)

Ford.: Molnár Csaba

George Martin és Scott Myers

Miért várjak a szexszel a házasságig?

Amikor Isten valamit teremt, azt szándékkal és céllal teszi. A Mózes első könyvében leírt teremtéstörténet alapján nyilvánvaló, hogy Isten teremtése „jó” (1Móz 1:31). Az emberiség azonban arról híres, hogy elferdíti azt, amit Isten alkotott, akár gondatlanságból, akár egyszerű makacsságból. Vegyük például az izraeliták aranyborjúját. Az aranyra kellemes ránézni, de Isten biztosan nem akarta, hogy a népe imádja. A szex (igen, a szex is Isten alkotása) sem más. Isten teremtette, tehát feltételezhetjük, hogy jó. Amikor azonban az ember – figyelmen kívül hagyva Isten kifejezett rendeleteit – eltorzítja, ártalmassá és rombolóvá lesz. Tehát a címben feltett kérdés megválaszolásához igazából azt kell megértenünk, mi Isten szándéka és célja a szexszel. Dönthetünk úgy, hogy Isten szerint tesszük a dolgokat, s ilyenkor tapasztalhatjuk az ő tervének gyönyörűségét, vagy mehetünk a magunk feje után, s átélhetjük a kárt és rombolást (Péld 16:25). Először talán nézzük meg, miért teremtette Isten a szexet. Az első ok magától értetődik: szaporodás. Amikor Isten Ádámnak és Évának azt mondta: „szaporodjatok, sokasodjatok” (1Móz 1:28), valószínűleg rájöttek, hogy Isten azt akarja, létesítsenek nemi kapcsolatot. Isten azt is akarta, hogy intim (azaz meghitt és bensőséges) kapcsolatot alakítsanak ki egymással, és ő tudta, hogy erre mindennél jobb eszköz a szex. Isten azt is tudta, mivel a szex annyira jó eszköz a szoros kapcsolathoz, korlá-

tokat is kell szabni a használatához. Ezért kifejezetten a házasság területén belülről korlátozta. Az a fajta intimitás, amit Isten szeretne egy házaspár életében, nem jöhet létre egy ember és több másik között. Csak egy férfi és egy nő között működik. Ezért Isten határozottan azt mondja: „Ne paráználkodik!” (2Móz 20:14), és „Kerüljétek a paráznaságot!” (1Kor 6:18). Azaz ne legyen nemi kapcsolatot valakivel, aki nem a házastársad! Az engedelmség azt kívánja, hogy a szexet megtartsuk a házastársunk számára.

Eddig már két alapvető okunk van arra, hogy várjunk a szexszel a házasságig: (1) Isten ezt mondja, és (2) Isten terve és célja a szexszel nem érhető el semmilyen más úton. Sokan azonban azt állítják, hogy a házasságon kívüli szex egyáltalán nem olyan ártalmas. Ezért nézzük meg figyelmesen ennek lehetséges következményeit.

A házasságon kívüli szex legkevesebb két területen okoz kárt: (1) testi és (2) emberi következményei vannak. A fizikai következmények egyre inkább észlelhetővé és veszélyesebbé válnak a mai társadalomban. Az AIDS és a többi szexuális úton terjedő betegség egyre ijesztőbb valóság. A „biztonságos szex” igazából „szex csökkentett kockázattal”. Az egyetlen igazán biztonságos szex az önmegtartóztatás. Az emberi következmények legalább annyira kézzelfoghatóak, habár nehezebben érhetők tetten. Először is, a bűn minden esetben megrongálja az ember kapcsolatát Istennel. A Zsolt 66:18 mondja: „Ha álnok szándék lett volna szívemben, nem hallgattott volna meg az Úr.” Isten paráználkodást tiltó parancsának szándékos megszegése meggyalázza az embert és megharagítja Istent. Ha viszont gyermekei az engedelmséget és az önmuralmat választják az azonnali gyönyör helyett, az kedvére van Istennek. Másodszor: a keresztyén és az életét figyelő emberek közötti kapcsolat is károsodik. A házasságtörés miatt az illető barátai vagy akár még a kívülállók is úgy nézhetnek rá, mint aki nem elkötelezett Istennek, és hajlamos a képmutatásra. Az a keresztyén azonban, aki Istennek engedelmeskedve uralkodik önmagán, kivívja azok tiszteletét, akik látják az életét. A házasságon kívüli szex az érintett személyek közötti kapcsolatot is megrongálja. Egy intim kapcsolatban a bizalom rendkívül fontos kérdés. Ha két ember nem becsüli meg annyira a szexet, hogy várjon vele a házasságig, hogyan bízhatnának egymás hűségében? Fordítva, egy férfi és egy nő bizalmat épít ki egymás iránt, amikor mindketten megharcolják az önmuralom harcát – biztosak lesznek egymás tiszteletében, és abban, hogy kölcsönösen megbecsülik kapcsolatuk intimitását. Hasonlóan, ha egy ember nem hozott magával szexuális tisztaságot a házasságba, a múltja befolyásolja házastársával való kapcsolatát. Ha egy férfinak vagy nőnek előzőleg szexuális kapcsolata volt valakivel, házasságuk intimitása már megsérült. Egyiküknek vagy mindkettőjüknek szembe kell nézni az „előző szeretőkkel” való összehasonlítással, és azzal az érzéssel, hogy a másikkal nem volt elég fontos az intimitás ahhoz, hogy várni tudjon vele. Ha viszont mindketten vártak vele, az intimitás egy biztos alappal kezdődhetett.

Miért várjak a szexszel a házasságkötésig? Több okot is találtunk: (1) Isten ezt parancsolja, (2) Isten célja és szándéka a szexszel csak a házasságon belül valósítható meg, és (3) a házasságon kívüli szex testi és kapcsolati következményei fájdalmasan valóságosak.

De mi szeretjük egymást! – mondhatja valaki. Lehet, hogy így van, de ha valaki a szeretet Isten szerinti meghatá-

rozásában hisz, észre kell vennie, hogy a „szerelem türelmes és jóságos; nem keresi a maga hasznát, nem örül a hamisságnak, de mindent remél” (1Kor 13). Az igazi szeretet türelmesen vár, míg eljön a szex ideje. Jóságos a jövőbeni házastárral, mivel nem sérti meg előre a házasság intimitását. Az igazi szeretet önzetlenül Isten elvárását és mások értékének megóvását helyezi a sajátja elé. Nem örül az engedetlenség bűnének, és nem kényszerít mást, hogy engedetlen legyen Istennel szemben. A szeretet soha nem lehet mentség a házasság előtti szexre. Inkább a legnagyobb ok kell hogy legyen a házasság előtti szex elkerülésére. „De úgyis össze fogunk házasodni” – hangzik a másik népszerű kifogás. Ez a beállítottság – amellet, hogy merész – egy kérdést elkerülhetetlenül nyitva hagy: Ha valaki nem tud ellenállni az erkölcsi kísértésnek a házasság előtt, mi fogja megállítani, ha majd házas lesz?

„Mi van, ha már késő? Mit tegyek, ha már elveszítettem a szexuális tisztaságomat?” Jó kérdés! Az ember valóban nem pörgetheti vissza az időt, de több lépés is van, amit meg kell tenni, hogy megőrizzük másokkal és Istennel való kapcsolatunk intimitását a további károsodástól. Először is, ismerd el a tettetted mint bűnt! Azoktól, akik elfogadták Krisztus fizetségét a bűneikért, ő csak azt kéri, hogy vallják meg azokat – és értsenek egyet Istennel abban, hogy ezek bűnös cselekedetek voltak. Másodszor, ettől a perctől kezdve őrizd meg a tisztaságodat! A házasságtörésben tettenért asszonynak Jézus azt mondta: „menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” (Jn 8:11). Nem változtathatod meg, ami megtörtént, de megóvhatod magadat és másokat a további károktól azzal, hogy elkerülsz az olyan helyzeteket, amelyek veszélyeztetik a szexuális tisztaság melletti elkötelezettségedet. Pál azt tanácsolta Timóteusnak, hogy fusson el a kísértéstől (2Tim 2:22), József pedig arról híres, hogy elfutott a morális veszély elől (1Móz 39:7–12). Harmadszor, légy őszinte minden „lehetőséges házastárral”! Ne várj a nászéjszakáig a szexuális múltad megbeszélésével! Néhány intimitással kapcsolatos probléma elhárítható, ha elég korán kezdünk foglalkozni vele. A szex jó dolog. Annak kell lennie, ha Isten teremtette! Azonban csak úgy maradhat „jó dolog”, ha betartjuk Isten rendeléseit. Isten megjutalmaz, ha tiszteled őt és megtartod a szexet az őt megillető helyre és időre – a házasságon belülre.

Ford.: Molnár Csaba

Henry Morris és Martin Clark

Elavulttá vált a hagyományos házasság?

A mű eredeti címe: *Is formalized marriage becoming obsolete?*

Isten az édenkertet használta fel a házasság megalakítására. Igéje ígéretekben és figyelmeztetésekben egyaránt gazdag, amelyek mind a családot védik. A Biblia alapelvei szerint megkötött és működtetett házasság olyan mértékű áldás

forrása, ami összemérhető Krisztusnak az egyházzal való kapcsolatával (Lásd: Ef 5:22–33). Ugyanakkor a bibliai szabályok megsértése bűn, és fájdalmas következményei vannak.

A házasságot mint intézményt, mostanában számtalan támadás éri. Míg az ember a történelemben folyamatosan megszegte a házassági szövetségét, napjainkban már a házasság szentségével kapcsolatos morális mérce létezését ill. érvényességét is megkérdőjelezi. Egy – a számtalan szabad- elvű mozgalomtól vezérelt és az új értékelen értékrendtől táplált – kicsi, de hangos csoport azt hirdeti, hogy a házasság divatjamúlt, és le kell cserélni egy jobb megoldásra. Rengeteg érv hangzik el a házasság ellen, amelyek mind a szabályoktól és a korlátoktól való szabadulási vágyban gyökereznek. Vannak, akik erőltetettnek érzik a szűkebb család (apa, anya és gyerekek) intézményét, mert szerintük az ember természetes életformája a csoport, törzs vagy kommuna. A házasság intézménye valóban régi, de ez még nem teszi elavulttá. Már akkor is több ezer éves volt, mikor Krisztus eljött, de Krisztus mégis a házasság helyességét tanította. „Mert a teremtés kezdete óta az embert férfivá és nővé teremtette az Isten. Ezért elhagyja az ember apját és anyját, és lesznek ketten egy testté... Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza!” (Mk 10:6–9) A keresztyén ember tudatában van annak, hogy nincs felhatalmazva arra, hogy megváltoztassa Isten igéjét a múltó divatnak és a pillanatnyi társadalmi elképzeléseknek megfelelően. A Biblia alapján kell megítélni a kulturális normákat, nem pedig fordítva. Pusztán azért nem kell elfordulni a házasságtól, mert egyre többen kezdenek kiábrándulni belőle. Az a tény, hogy e rossz gyakorlat széles körben elterjedt vagy mindennapos, nem jelenti, hogy ajánlható vagy helyes. A Krisztusban hívő ember sosem a többség véleményének, hanem Isten igéjének megfelelően kíván élni. Az Ószövetség komoly büntetést szabott ki azokra, akik megvetették a házasság felelősségét. A tízparancsolat egyike így szól: „Ne paráználkodj!” (2Móz 20:14), a törvény pedig halálbüntetést szabott ki a paráználkodókra (3Móz 20:10). Az Újszövetség nem ír elő halálbüntetést, hanem elmondja, hogy Isten fogja megítélni azokat, akik a házasságon kívül gyakorolnak olyan szexuális kapcsolatot, amit Isten a házasságon belülre tartott fenn (Zsid 13:4). A helytelen szexualitás a gyülekezetből való kizárást eredményezte (1Kor 5:1–2). Pál figyelmeztette azokat, akik üres beszédükkel másokat erkölcstelenségre vittek (Ef 5:5–6). Örök ítélet vár azokra, akik erkölcstelenséget tesznek és nem térnek meg belőle (Jel 21:8, 22:14–15). Istennek a házasságra vonatkozó határozott terve szerint „Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak”, és a férfiak „úgy szeressék feleségüket, ahogyan Krisztus is szeretete az egyházat és önmagát adta érte!” (Ef 5:22, 25). Vegyük észre, hogy a férj és feleség kapcsolata az Isten és a követői közötti kapcsolatról van mintázva, nem pedig az ősi kor társadalmi szokásairól. Ha megtartjuk Isten utasításait, olyan mélységes áldásokban lesz részünk, hogy utána visszataszító lesz eltérni az ő akaratától. Persze a keresztyéneknek be kell látniuk, hogy számtalan esküvőhöz és házassághoz kapcsolódó szokás van, amelyeket a Biblia nem támaszt alá, hanem a kulturális vagy vallásos szokásokból származnak. Az ilyen szokások megléte azonban nem hatalmaz fel a Biblia által felállított alapelvek elhagyására. Emellett a legtöbb országnak vannak a házasságot és az elváltást szabályzó törvényei, mivel a kormányok felismerték, hogy a nemzet fennmaradásának alapja a család. A Bibliában